IN FESTO S. ANTONINI MARTYRIS, DUPLEX.

Omnia de Comm. unius Mart. præter ea, quæ hìc sunt propria.

ORATIO.

OMnipotens Sempiterne Deus, qui hunc diem B. Antonini Martyris tui solemnitate clarificas: exaudi preces populi tui, & præsta; ut quæ fideliter expetit, eo suffragante, consequi mereatur. Per Dominum nostrum.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ANntoninus regali genere ortus, cùm à prima ætate Christianam Religionem coleret, parentibus orbatus, à Theodorico patruo Tolosæ Rege infideli, Pamiæ (quòd est Galliæ Narbonensis Oppidum) educatus est. Delato autem ad Regem, quòd Christianus esset, inde discedens, Romam venit: postea Salernum profectus, ibi duodeviginti annos apud pios, & doctos Viros in secessu eremitico mansit. Sacris deinde ordinibus initiatus, Diaconatum suscepit. Quo ex tempore cœpit quamplurimis clarere miraculis, ita ut cæcis visum, surdis auditum, mutis loquelam restitueret, variis languoribus oppressos sanaret, immundos etiam spiritus ex hominum corporibus ejiceret. Hujusmodi verò miracula, vitæ innocentia, & puritas comitabantur, nec à verbi Dei prædicatione, etiam cum vitæ discrimine, quando se ei præbebat occasio (cùm martyrii cupidissimus esset) cessabat. In eo munere cùm aliquando siti laboraret, elevatis ad Cœlum oculis, Deum precatus, baculo, cui innitebatur, terram percussit, ex qua illicò fons emanavit, quo ipse, & alii multi sitim extinxerunt.

℟. Honestum fecit 4.

Lectio v.

ALiquot post annos, ad natale solum reversus, & à patruo susceptus, aliquandiu

quamdiu cum eo vixit, sed iterum, quòd Christianus, & Regiæ Majestatis reus esset accusatus, in tenebricosum carcerem (qui Spelunca votiva dicebatur) compedibus ligatus, sine cibo, & potu conjicitur. Post septem dies Rex carcerem adiit, existimans juvenem jam inedia mortuum fuisse, quem cùm incolumem invenisset, quinimò puerum nobilem Almachium pondus vinculorum ejus substentantem comperiisse; id Magicæ Arti tribuens, puerum è rupe præcipitari, & Beatum Antoninum gravioribus vinculis astringi jussit. Interim Rex in bello periit, puer verò præcipitatus, illæsus repertus est, & Beatus Antoninus ab Angelo solutis compedibus (ut alter Petrus) liberatus, liberiùs cœpit Christianos vinctos in carcere, & extra, in Fide Catholica confirmare. Cùm autem Theodorico successisset in Regnum Gallatius, Antonini consanguineus, & majores in Christianos percutiones excitaret, Antoninus à piis Viris ab ira Regis ereptus, Pamiam in solitudinem secessit, ubi & Almachium puerum reperiit.

℟. Desiderium animæ 5.

Lectio vi.

IBi in spelunca (quæ Orientalis dicebatur prope fontem) simul in orationibus, & jejuniis se exercentes, ab omni hominum conversatione semoti, diu commorati sunt. Illis paulò post quidam Joannes Presbyter Divino instinctu, simul futurus Martyr, adjungitur. Nam cùm Venatores Regii ex insperato eos reperissent, & Antoninum cognovissent, ad Regem deferunt, qui ad se perductum Antoninum, sic alloquitur: Quæ te dementia Antonine cœpit, ut tui generis oblitus, tuis præstigiis homines dementes, & Regnum nostrum perturbes? Cui Antoninus: Non ego, Gallati, quemquam demento, sed unum Deum, cujus est Regnum, & Imperium, prædico. Tuos autem, quos colis Deos, ligneos, & lapideos, ut falsos, & inanes respuo. His verbis ira inflammatus Rex, illicò eum cum sociis capite plecti, & in flumen (cui nomen Aregia) projici jubet. Eorum corpora à Christianis inventa, honorificè condita sunt: Et Sancti Antonini dexter humerus, cum brachio, qui insimul etiam cum capite, feroci ictu, cum feriretur, abscissus fuerat, in Ecclesia Palentina, cujus Patronus existit, ex multo tem-

tempore magna cum veneratione asservatur: ad cujus tactum puer mortuus, qui multitudini populi sanctas reliquias subsequentis, in sinu matris oppressus fuerat, statim revixit. Cùm etiam Sanctius Castellæ primus Rex, dum venaretur, aprum, qui in antrum confugerat, & cuidam ibidem imagini inhærebat, ferire vellet, statimque ei brachium obriguisset; comperto, quòd illa esset Sancti Antonini imago, in cujus honorem locus habebatur, pœnitens facti Rex, vovit Martyri templum ibi erigere, & illicò brachium pristinæ sanitati restituitur. Quare eo loco magnificentissimam Ecclesiam Sancti Antonini nomine ædificavit, ædiculam verò antri, ut hodie visitur, sub ipsa Ecclesia intactam reliquit.

℞. Stola jucunditatis 6.

Lectio S. Evangelii secundùm Joannem.

Lectio vii. *cap. 12. d.*

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit; ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.

Tract. 51. in Joannem, sub medium.

IPse Dominus Jesus erat granum mortificandum, & multiplicandum: mortificandum infidelitate Judæorum; multiplicandum fide populorum. Jam verò exhortans ad passionis suæ sectanda vestigia. Qui amat, inquit, animam suam, perdet eam. Quòd duobus modis intelligi potest. Qui amat, perdet: id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenere in Christo, noli mortem timere pro Christo. Item alio modo: Qui amat animam suam, perdet eam, noli amare in hac vita, ne perdas in æterna vita.

℞. Corona aurea 7.

Lectio viii.

HOc autem, quod posteriùs dixi, magis habere videtur Evangelicus sensus. Sequitur enim: Et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. Ergo, quod supra dictum est, qui amat, subintelligitur, in hoc mundo, ipse utique perdet; qui autem odit, utique in hoc mundo, in vitam æternam ipse custodit eam. Magna, & mira sententia, quemadmodùm sit hominis in animam suam amor ut pereat, odium ne pereat. Si malè amaveris, tunc odisti: si benè oderis, tunc amasti. Felices, qui oderunt custodiendo, ne perdant amando. Hic

℟. Hic est verè Martyr 8.

Lectio ix.

SEd vide ne tibi subrepat, ut te ipsum velis interimere, sic intelligendo, quod debes odisse in hoc mundo animam tuam. Hinc enim quidam maligni, atque perversi homines, & in se ipsis crudeliores, & sceleratiores homicidæ, flammis se donant, aquis se præfocant præcipitio se collidunt, & pereunt. Hoc Christus non docuit: imò etiam Diabolo præcipitium suggerenti respondit: Redi retrò Satanas; scriptum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. Petro autem dixit, significans qua morte clarificaturus erat Deum: Cùm esses junior, cingebas te, & ambulabas quò volebas: cùm autem senueris; alter te cinget, & ferret quò tu non vis. Ubi satis expressit: non à se ipso, sed ab alio debere occidi, qui vestigia sequitur Christi.

Te Deum laudamus.

HISPANIARVM.

AD pias preces nomine Serenissimi Regis Catholici ab Emo. & Rmo. Domino Card. Bentivolo Sac. Rit. Congr. porrectas, & per Emum. & Rmum. D. Card. Belluga relatas, Sac. eadem Rit. Congr. singulis annis Officium diei festi S. Antonini Mart. cum Oratione, & Lectionibus propriis secundi, & tertii Nocturni tantùm, dummodò reliqua sumantur de Comm. sub ritu dup. min. servatis tamen rubricis, ab omnibus Christi fidelibus Sæcularibus, & Regularibus utriusque sexus in cunctis Regnis, & Dominiis ipsi Serenissimo Regi Catholico subjectis recitari, & Missam respectivè celebrari posse censuit, si Smo. Dño. nostro visum fuerit. Die 3. Martii 1731.

Factaque deinde per me Secretarium de prædictis Smo. Dño. N. relatione, Sanctitas sua benignè annuit. Die 10. ejusdem mensis, & anni.

C. Card. de Marinis Præfectus.

Loco ✠ sigilli.

N.M. Tedeschi Archiepisc. Apamenus,
Sacr. Rituum Congreg. Secret.